

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 55. S. Wulstanus Episcopus Vigorniensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

alio loco narrat exemplum alterius Cle-
 rici, cui, etsi magnis criminibus atque
 etiam impudicitia fœdus esset, morti
 proximo S. Virgo revelavit, remissa esse
 ejus peccata, quod etiam ipsam Virgi-
 nem recitatione ejus Officii omnibus Ho-
 ris assidue coluisset. Scripta Petri Da-
 miani similibus scatent historiis, suntque
 frequentissima eorum, quæ probanda su-
 scipit, argumenta. Ceterum negari
 non potest, ejusmodi preces in se
 bonas esse; verum sequentia tamen tem-
 pora patefecerunt, consultius futurum
 fuisse sapienti Veterum Instituto inhæ-
 rere. Dum enim Clerici & Monachi
 tot officiis obruuntur, tempus literarum
 studiis & labori manuum dandum mi-
 nuatur, & ipsæ preces in Choro, quia
 valde prolixæ sunt, minore fervore per-
 solvuntur.

§. LV.

S. Wulstanus Episcopus Vigorniensis.

Inter hæc Nicolaus Papa duos in An-
 gliam miserat Legatos, quorum alter
 Hermenfridus Episcopus Sedunensis erat.
 Hos Aldredus Archiepiscopus Eboracen-
 sis, itineris in Angliam suscepti comes,
 in conspectum Regis Eduardi deduxit,
 qui, ut erat piissimus Princeps, honori-
 fice exceptos remisit ad Archiepiscopum
 (cum eo enim in itinere arctam inierant
 amici-

Sæculum XI.
A.C.1062.*Opusc. X.*
c. 10.*Sup. §. 45.*
vit. Wulst. c.
10. Sac. 6.
Ben. p. 2. p.
848.

Sæculum XI. A.C. 1062. amicitiam) dum tempus Comitiorum in Paschate celebrandorum adveniret, quo redirent ad Regem & ad colloquium admitterentur. Archiepiscopus, expletis Papæ mandatis, & in societate Legatorum omnibus ferme Angliæ provinciis peragratis, cum Quadragesima immineret, anno millesimo sexagesimo secundo Vigorniam repetiit, indeque ad prædia sua digressus, Legatos reliquit in Ecclesiæ Cathedralis Monasterio, cuius Wulstanus Præpositus erat.

Wulstanus hospites humanissime & liberalissime habuit, quin tamen de vitæ Regularis rigore quidquam relaxaret. Noctes cantans Psalmos & frequentissime genuflectens transigebat. Tres in hebdomada dies nullo cibo reficiebatur, & silentium servabat. Tres reliquos dies cum pane suo caulibus, aut porris, & in Dominica piscibus vescebatur, vinumque bibebat. Singulis diebus tres pauperes alebat, eorumque pedes abluebat. Legati optimam vitæ rationem, & doctrinam Wulstani, quam sanctis moribus fulciebat, admirati, ubi ad Regiam redierunt, cum de eligendo Episcopo Vigornienſi deliberaretur, Wulstanum nominarunt, & maxima viri merita commemorantes Eduardi optimi Regis consensum facile obtinuerunt. Suis quoque suffragiis acceſſerunt Archiepiscopi duo

Stigan-

Stigandus Cantuariensis & Aldredus Ebo- Sæculum XI.
A.C 1062.
racensis. Hunc vero ad eligendum Wulstanum nihil aliud movebat, quam quod sciret, esse virum simplicem, quem Ecclesiæ Vigorniensis fructus, quos sibi retinere cogitabat, usurpari passurum sperabat.

Igitur Wulstanus celeriter accersitur. Postquam vero ad aulam pervenit, non facile negotium fuit, Sanctum virum eo adducere, ut Episcopatum suscipere vellet. Opus fuit, ut Legati totam Summi Pontificis auctoritatem adhiberent. Aliquis etiam Reclusus, nomine *vit. ap. Boll.*
19. Jan. to.
2. p. 239. Vulsinus, qui annis plus quadraginta in eremo degerat, vehementer cunctantem impulit, ut consentiret, pertinaciam & sacræ obedientiæ contemptum exprobrans. Tandem accepta a Rege Vigorniensis Episcopatus Investitura ab Aldredo Archiepiscopo, die Dominica, octava Septembris anno millesimo sexagesimo secundo, Eboraci consecratur. Hæc ordinatio quidem ad Archiepiscopum Cantuariensem, cuius Suffraganeus erat, pertinebat; sed Stigando, qui tunc illi Sedi præerat, Papa Sacris interdixerat, quod Ecclesiam vivo adhuc Antecessore suo occupasset. Ei tamen Wulstanus obedientiam promisit, declaravitque Aldredus, nolle se per hanc Ordinationem in
novum

Sæculum XI. novum Episcopum quamcunque Jurisdic-
 tionem acquirere.

Wulstanus tunc annum ætatis age-
 bat quinquagesimum, natus in Comitatu
 Varvicensi nobilissimis parentibus, qui
 inclinata jam ætate ambo professionem
 Monasticam amplexi sunt. His vita fun-
 ctis Wulstanus in familiam Brithegi,
 Episcopi Vigorniensis adlectus, ab eodem
 ob præclaras dotes & pietatem singula-
 rem adhuc juvenis Presbyter ordinatur,
 & parochiæ pinguissimæ prope civitatem
 sitæ præficitur. At Wulstanus curam
 animarum in se suscipere detrectavit, &
 post breve tempus Monachis Ecclesiæ
 Cathedralis in eadem civitate adscribi
 voluit. Ibi varia Monasterii munera
 obiit, jam puerorum Magister, cantoribus
 præfectus, & Custos rei Sacræ existens.
 Singulis diebus septem Psalmos, ad sin-
 gulos versiculos genuflectens, & omni-
 bus noctibus eodem ritu longum Psal-
 mum centesimum decimum octavum re-
 citabat. Quotidie ante unumquodque
 Ecclesiæ Altare, erant vero Altaria octo-
 decim, septies prosternebatur.

Tandem circa annum 1046. Mona-
 sterii Præpositus electus non solum mo-
 nachorum, sed etiam populi curam pa-
 ternam gessit. Tempore matutino ad
 portam Ecclesiæ quibuscunque sui co-
 piam faciebat, sive, ut miseris & oppres-
 sis

sis succurreret, siue ut pauperum infan- Saculum XI.
 tes baptizaret, nam Presbyteri jam in- A.C. 1062.
 trodixerant malam consuetudinem, &
 gratis non baptizabant. Tanta Wulsta-
 ni Charitas magnam populi multitudi-
 nem, cives & agrestes, divites & pau-
 peres attraxit, nullusque parvulus rite
 baptizatus videbatur, nisi Wulstani ma-
 nibus ablutus fuisset; usque adeo inole-
 verat Sanctitatis ejus opinio. Quia et-
 iam populi mores inde corrumpi cerne-
 bat, quod Verbum Dei raro prædicare-
 tur, singulis Dominicis & Festis solemni-
 bus in Ecclesia ad Fideles dicere insti-
 tuit. Cumque quidam monachus doctus
 & facundus cum eo jurgari ausus fuisset,
 quod in Officium Episcopale involaret,
 a Sancto viro veniam petere coactus est.
 Talis erat Wulstanus Præpositus, cum
 Episcopus Vigorniensis ordinatus est,
 quam Sedem annis triginta quatuor te-
 nuit.

§. LVI.

S. Eduardus Rex Angliæ.

Sanctum Eduardum, tunc in Anglia ab
 annis viginti regnantem, Regis Ethel-
 redi & Emmæ, Richardi Ducis Norman-*vit. ap. Boll.*
 niæ Sororis, filium Pater paulo post 5. *Jan. to. 1.*
 quam natus fuisset, unacum matre in *p. 290.*
 Normanniam misit, ut eum Danorum

Hist. Eccles. Tom. XIV. Bbb cru-